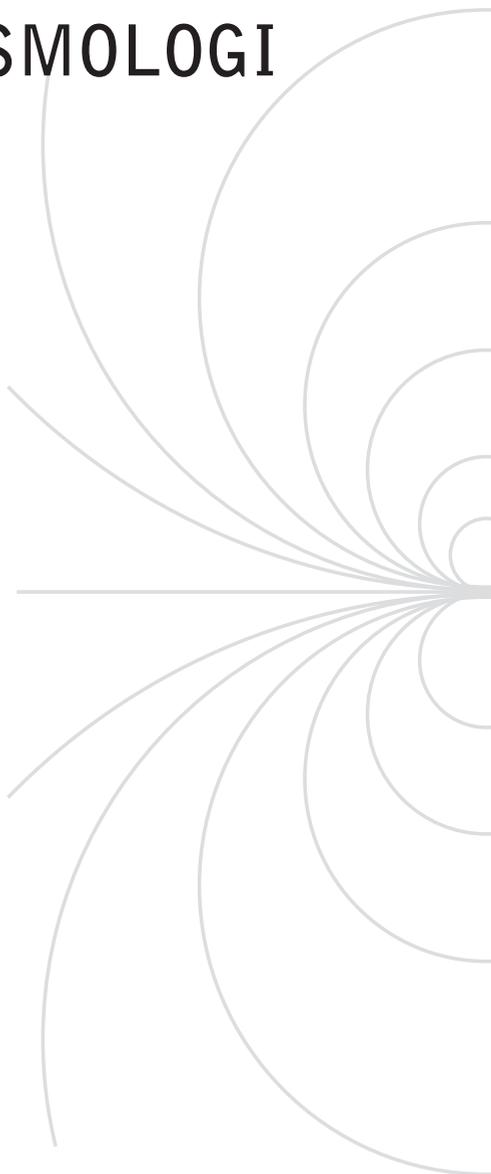

MARTINUS KOSMOLOGI

– en innføring

Norsk introduksjonsbok
for nybegynnere

Ole S. Larsen

«Martinus, pseudonym for Martin Thomsen, 1890 – 1981, dansk mystiker og forfatter, utgav et førtitalls bøker og artikler. I hans hovedverk «Livets Bog» (7 bind, utgitt 1932 – 60) utvikles hans «kosmologi», som er en gjennomført panteisme. Alt som eksisterer er evig, og det utvikler seg stadig mot det høyere. Fra 1933 utgav han tidsskriftet Kosmos. Martinus Institut, Frederiksberg, er hovedsenter for hans tilhengere i Skandinavia.»

Store Norske Leksikon

Forfatters tilføyelse: Martinus kosmologi har ingen sekt- forenings- eller medlemsdannelse.

Av samme forfatter:
“meg og Kosmos” 2011

www.martinus.dk

Bildene i boka er gjengitt etter tillatelse fra Martinus Institut, Danmark.

MARTINUS KOSMOLOGI - en innføring
Forfatter Ole S. Larsen
Design & trykk: www.kursiv.no
April 2011

ISBN: 978-82-998585-1-9

INNHold

Forord	5
Enkel bakgrunn	8
Voldsom lysopplevelse	10
Tilværelsesriker og energier	14
X1, X2, X3 = det levende vesen	16
Spiralkretsløpene	17
Livsenhetsprinsippet	18
Bevissthets- og grunnenergiens kombinasjon	19
Urbegjæret Sult/mettelse – kontrastprinsippet	20
Enpolet og dobbeltpolet	21
Alt vender tilbake	22
God gud Udogmatisk gudsbegrep	24
Diverse	25
Flittig Hjelpsom Sympatisk	28
Martinus Institut – Martinus Center	30
Sluttbetraktninger	31

FORORD

Intensjonen med denne bok er å gi leseren en grei, enkel innføring i Martinus kosmologi. Forhåpentligvis har jeg klart å skrive en lettforståelig introduksjonsbok for nybegynnere, som er søkende på hva Martinus kosmologi er. (Man trenger f.eks. ikke å ha lest Martinus før, for å ha utbytte av boken.)

Da det ikke har vært skrevet så mange bøker om Martinus kosmologi av norske forfattere før, har undertegnede følt det er på tide å gjøre noe med det.

Så bli herved kjent med Martinus kosmologi – og se det kan åpne opp en facinerende, ny verden; en spennende livsanskuelse, en ny måte å forstå seg selv og livet på.

Reinkarnasjonstanken har alltid vært besnærende på menneskene. Her presenteres den i et banebrytende, nytt system; på en utrolig interessant, ny måte.

Ole S. Larsen

Det er ikke for ingenting at Martinus blir kalt Danmarks best bevarte hemmelighet.

Martinus` holistiske verdensbilde oppleves nærmest som et utrolig eventyr; bare at dette ikke er eventyr, i følge en overbevist, klartseende Martinus, men helt klare fakta, kjensgjerninger og reell virkelighet.

Med kosmisk bevissthet som slo igjennom hos han i 30-årsalderen, garanterer han vår eksistens i nye fortløpende, kommende liv og inkarnasjoner, samtidig som vår utviklingsvei blir opplyst med hvor vi kommer fra, og hvor vi på vår vei fremover går. Lidelsen og mørket plasseres inn i en positiv utviklingsramme, hvor et av hovedformålene er at gjennom lidelse og mørket utvikles de riktige, positive egenskaper i oss selv.

Martinus er, tro det eller ei, verken kjent i sitt eget hjemland, eller noe annet sted i verden.

“Det tar tid å få budskapet, læren ut til folk” , “...Guds mølle maler langsomt”, ga han som forklaring på denne sendrekthet.

Forfatter og intuisjonsfilosof Martinus kaller pretensiøst sitt store bokverk for

“Livets Bok – Det Tredje Testamente”, og mener med det at han bare bygger videre på den kristne Bibel, men med ny innfatning, som representerer en velsignet fornyelse av den hittil til nå nærmest uangripelige, uforanderlige gamle edsvorne bok.

ENKEL BAKGRUNN

Selv kom han fra ytterst beskjedne kår i Danmark. Om han kan man trygt hevde at han var en mann av folket. Han hadde ingen akademisk bakgrunn, og kom fra enkle forhold på bondelandet.

Født i 1890, ved den vesle landsbyen Sindal på nord-Jylland (bare noen få mil fra Fredrikshavn og Skagen). Moren var den ugifte husbestyrerinnen Else Christine Mikkelsen, som hadde en slags hemmelig affære med sin sjef og godseier Lars Larsen, og som i en alder av 42 år, fødte Martinus. Else Christine var imidlertid dårlig bemidlet, og så seg dessverre ikke i stand til å fostre opp Martinus, så hun spurte pent sin halvbror Jens Chr. Frederiksen og hans kone Kirstine, som bodde like i nærheten av Else Christine, om de kunne påta seg den ansvarsfulle oppgave å gi Martinus en trygg oppvekst.

Det sa de heldigvis ja til.

De drev en liten gård utenfor Sindal, hadde selv mange egne barn, og i disse kår vokste Martinus opp. Han gikk noen få år i skolen, som var vanlig den gang; lærte å lese, skrive, regne, i tillegg å pugge en mengde med bibelvers. Ved siden av skolen, måtte han tidlig ut i arbeide; passe dyrene på gården, blant annet.

(Spesielle interesser som Martinus hadde den gang som ung gutt, og som han senere tok med inn i det voksne livet, var trylling, fotografering og pianospilling.)

Han hadde jevnlig, bra kontakt med moren, inntil hun døde ganske brått av kreft, da Martinus bare var 11 år gammel. Kontakten med faren Lars Larsen, var så godt som ikke-eksisterende gjennom livet.

(Det litt pussige var at Martinus ikke tok etternavnet til verken foreldrene, eller onke-

len og tanten. Han brukte etternavnet "Thomsen" gjennom livet, visstnok etter en Mikael Chr. Thomsen, som var bestyrer på moren Else Christines arbeidsplass.)

Etter hvert som Martinus vokste til, og etter å ha prøvd seg i flerfoldige, forskjellige virksomheter, utdannet han seg til meierist - et vanlig landbruksfag i Danmark den gang.

Han forlot onkelens og tantens trygge, lykkelige hjem, og havnet tilslutt etter hvert inn på Sjælland; inn i hovedstaden København, hvor han hadde flere, forskjellige jobber, blant annet som vekter og postmann.

VOLDSOM LYSOPPLEVELSE

Denne berømte mars-dagen i 1921, var han imidlertid i kontorjobb på meieriet "Enigheden" i København (jobbet med regnskap), da han av en kollega fikk låne en spirituell bok, som blant annet tok for seg meditasjon.

Martinus hadde i lenger tid følt noe nytt måtte komme inn i livet hans, han var utilfreds, rastløs og søkende, og med sitt kristelige-religiøse sinnelag, hadde han til og med siste tiden vurdert å reise ut i verden som misjonær.

I boken han fikk låne med hjem, stod det blant annet en anvisning om å ta et sjal for øynene, og å meditere på begrepet "Gud". Martinus fulgte anvisningen, og nettopp i det øyeblikk kom det plutselig til å åpne seg en enorm åndelig, lys kosmisk bevissthetsopplevelse, som med voldsom kraft slo ned i hele ham.

Martinus forklarer:

"Plutselig, uten å vite helt hvorledes, befant jeg meg i en tilstand, hvor det forekom meg at jeg var foran noe umåtelig opphøyet. Et ganske lite, lysende punkt kom til syne i det fjerne. Et øyeblikk var det forsvunnet. Men i neste sekund var det igjen synlig, men var nå kommet mye nærmere. Jeg kunne se at lyset strålte fra et Kristus-lignende vesen, hvor detaljene fremtrådte i et blendende hvitt lys, med blå detaljer. Lyset var meget intenst og levende.

Det inntrådte en liten pause, hvor jeg på en måte befant meg i mørke. Men så opplyste skikkelsen igjen horisonten. Jeg så rett inn i en skikkelse av ild. Et Kristusvesen av blendende solskinn, beveget seg nå med armene løftet, som til omfavning rett hen i mot meg. Jeg var fullstendig lammet. Uten å kunne klare å gjøre selv den minste lille bevegelse, stirret jeg rett inn i dette strålende vesens beltregion, som nå var rett utenfor og på høyde med mine øyne. Men skikkelsen fortsatte sin bevegelse fremover; og i neste øyeblikk gikk den rett inn i mitt eget kjøtt og blod.

En vidunderlig, opphøyet følelse tok tak i meg. Lammelsen var forbi. Det guddommelige lys, som således hadde tatt bolig i meg, ga meg evne til å se ut over verden.

Og se! Kontinenter og hav, byer og land, fjell og daler, lå badet i lyset fra mitt eget indre. I det hvite lys, ble jorden forvandlet til "Guds rike".

I en av småbøkene sine, "Omkring min missions fødsel", utdyper Martinus den kosmiske opplevelsen mye mer. Men vi kan bare gi noen få, små smakebiter til:

"Jeg så inn i en blå, lysende himmel, som på en måte ble trukket til side, hvorved en ny og enda mer lysende himmel kom til syne. Og slik ble det bare med å fortsette."

"Jeg følte at dette var Guds bevissthet, hans egen tankesfære. Det var den materie, den allmakt, den høyeste levende kraft, i gjennom hvor det guddommelige Jeg styrte og ledet oceaner

av verdener, melkeveier og stjernebyer, så vel i mikrokosmos som i makrokosmos. Jeg var helt bergtatt. Den guddommelige ild vibrerte i og utenfor, over og under meg.”

”Jeg på en måte hvilte ved den allmektige Guddoms bryst. Jeg dvelte i allkjærlighetens utspring, så den guddommelige fullkommenhet, så jeg var ett med veien, sannheten og livet, var ett med den store Fader.”

Tilslutt oppsummerer Martinus:

”Den kosmiske ilddåp som jeg hadde gjennomgått, hadde altså etterlatt seg den kjensgjerning at det i meg var blitt utløst helt nye sansevner, evner som satte meg i stand til – ikke glimtvis – men derimot i en permanent, våken dagsbevissthetstilstand, å skue alle de bak den fysiske verden bærende åndelige krefter, usynlige årsaker, evige verdenslover, grunnenergier og grunnprinsipper.

Tilværelsesmysteriet var således ikke noe mysterium for meg. Jeg var blitt bevisst i verdensaltets liv, og innviet i ”Det guddommelige skaperprinsipp”.”

Martinus mente etter den opplevelsen han hadde mottatt full kosmisk bevissthet. Og han kunne også klart og tydelig se at alle andre mennesker på jordkloden vil få samme kosmiske bevissthet som ham, når vi nå etter hvert kommer oss gjennom litt saker og ting. Innen 3000 til 4000 år, når et permanent fredens rike er etablert på jordkloden, har alle menneskene fått full kosmisk bevissthet.

(Og det kan til og med inntreffe at noen få fremskredne menneskesjeler, i forkant av utviklingen, vil begynne å motta det allerede innen cirka 600 til 700 år.)

La oss ta et innkikk i hvordan verdensbildet og utviklingsveien til Martinus fortøner seg; altså hvordan livet, universet og verdensaltet henger sammen og fungerer, ut i fra Martinus' spirituelle, kosmiske skarpsyn.

TILVÆRELSESRIKER OG ENERGIER

Utviklingsveien til menneskene (og alle andre levende vesener) er inndelt i hva Martinus kaller tilværelsesriker. Seks forskjellige tilværelsesriker. Disse har selvsagt Martinus angitt med navn, og heter i rekkefølge planteriket, dyreriket, det riktige menneskeriket, visdomsriket, den guddommelige verden og salighetsriket.

Tilværelsesrikene har også fått hver sin farge av Martinus, som er regnbuens og chakrasystemets farver i rekkefølge: (planteriket) rød, (dyreriket) orange, (det riktige menneskeriket) gul, (visdomsriket) grønn, (den guddommelige verden) blå, (salighetsriket) indigo.

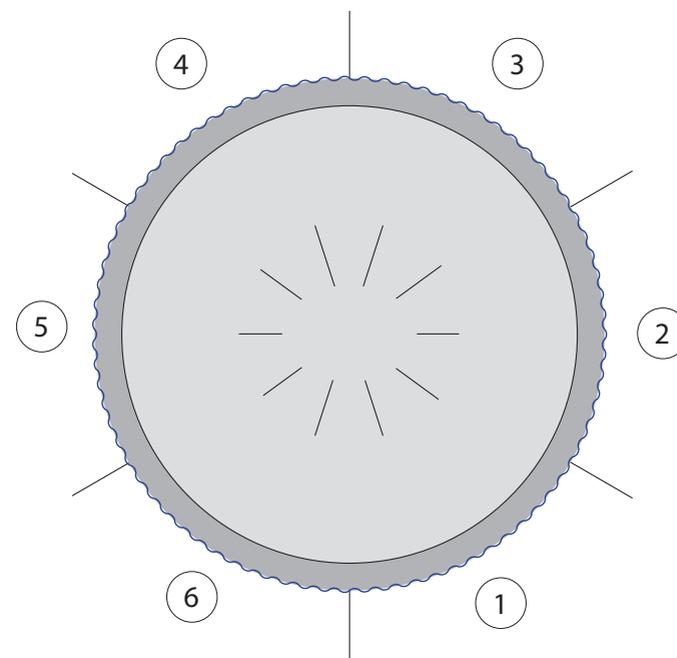
(En samlet rekkefølge, gjennomgang av disse seks forskjellige tilværelsesriker, er forøvrig noe hva Martinus kaller ett spiralkretsløp. Det kommer vi litt tilbake til.)

I hver av disse tilværelsesrikene befinner det seg noe hva Martinus kaller en styrende bevissthets- og grunnenergi. Det igjen vil si at det er en bestemt type bevissthetsutfoldelse i hvert tilværelsesrike.

I planteriket er det instinktenergi, dyreriket – tyngdeenergi, det riktige menneskeriket – følelsesenergi, visdomsriket – intelligensenergi, den guddommelige verden – intuisjonsenergi, og i salighetsriket, hukommelsesenergi.

Hver av disse bevissthets- og grunnenergiene, er samlet i en større energi, som Martinus har gitt det offisielle navnet, den store syvende energi – ”moderenergien”.

Moderenergien er selve universets, forsynets utstyrende hovedenergi, som de seks forskjellige bevissthets- og grunnenergi er innhyllet i, innkapslet i, og de nettopp utgår fra den.

Symbol nr. 11. DET EVIGE VERDENSBILDE

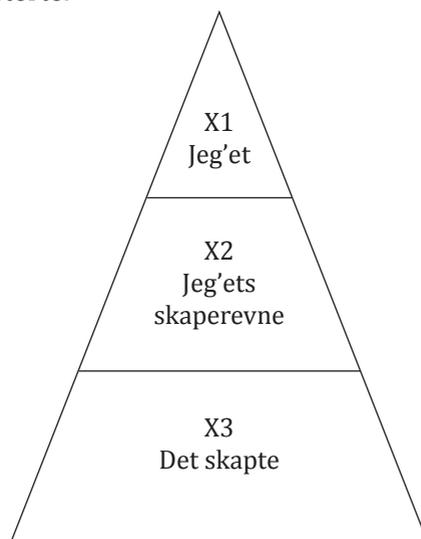
En samlet rekkefølge av alle seks tilværelsesrikene, av hele rundgangen, kaller Martinus ett spiralkretsløp. Den skraverte rundingen utenfor den innerste rundingen, er den 7. bevissthets- og grunnenergi, ”moderenergien”. De utstrålende streker innerst i rundingen, er Guds- og Guddommens kraft og utstråling.

1. Planteriket. Instinktenergi. Rødfarget.
2. Dyreriket. Tyngdeenergi. Orangefarget.
3. Det riktige menneskeriket. Følelsesenergi. Guldfarget.
4. Visdomsriket. Intelligensenergi. Grønnfarget.
5. Den guddommelige verden. Intuisjonsenergi. Blåfarget.
6. Salighetsriket. Hukommelsesenergi. Indigofarget.

X1, X2, X3 = DET LEVENDE VESEN

Akkurat som vår utviklingsvei (hvor vi kommer fra, og hvor vi fremover går) har fått en oversikt, analyse, har Martinus også en tilsvarende oversikt, analyse over det enkelte levende vesen. Martinus har en spesiell definisjon på et levende vesen. "Alt er liv", hevdet han overbevisende. Alt som overhodet kan sees, røres og sanses. Mineraler, planter, dyr, mennesker, klo-der, solsystem etc., utgjør derfor for Martinus levende vesener. Det forekommer kanskje merkelig, men dette var en åpenbar realitet og faktum for Martinus.

Det levende vesen henger sammen i form av tre deler, i følge Martinus. Disse tre delene har også selvfølgelig fått hvert sitt navn. Først X1, jeg`et*. Så X2, jeg`ets skaperevne. Tilslutt X3, legemet – det skapte; det mentalt-åndelige og/eller fysisk manifesterte.

Symbol nr. 6.
DET LEVENDE VESEN.

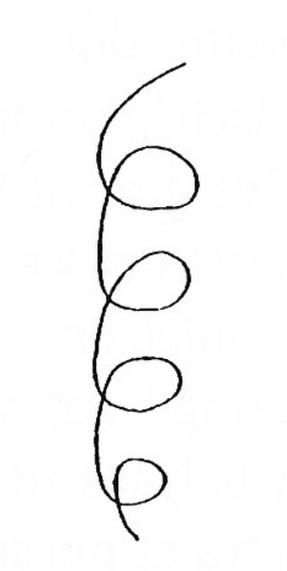
X1, X2, X3 utgjør "det treenige prinsipp", som Martinus kaller det.

* X1 jeg`et i det levende vesen er hevet over tid og rom, og utgjør bare hva Martinus kaller for "noe som er". Jeg`et er en evig foreteelse – det faste punkt – som det levende vesen tar med seg fra liv til liv.

SPIRALKRETSLØPENE

I spiralkretsløpsgjennomgangen, som er vår evige utviklingsbane, lever vi der som syv forskjellige vesentypen; atomvesen, cellevesen, organvesen, organismevesen, klodevesen, solsystemvesen, og tilslutt galaksesystemvesen.

Vi lever altså gjennom syv forskjellige spiralkretsløp, som evig gjentar seg.

Symbol nr. 14. DET KOSMISKE SPIRALKRETSLØP.

Livet går fremover i spiralkretsløp. Livet har aldri begynt, og livet vil heller aldri slutte. Døden eksisterer ikke. Livet er evig.

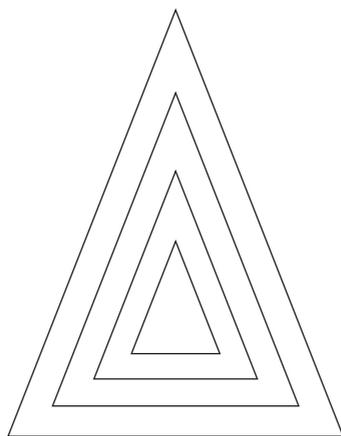
LIVSENHETSPRINSIPPET

Liv inne i liv, er et viktig, sentralt prinsipp i Martinus-systemet. Eller altså livsenhetsprinsippet, som Martinus offisielt benevner det. Atomet lever i cellen, cellen lever i organet, etc., videre oppover.

Et mikrokosmos som alltid lever inne i et makrokosmos. Og tilsvarende motsatt: et makrokosmos som alltid lever utenpå et mikrokosmos.

”Oss alle levende vesener, er livet inne i guddommen. Og guddommen her representerer våres styrende kraft.”

Slik virker, fungerer systemet til Martinus, og slik er det trinn for trinn bygget opp.

Symbol nr. 7. LIVSENHETSPRINSIPPET,
slik Martinus uttrykker det. Liv lever inne i liv.

BEVISSTHETS- OG GRUNNENERGIENES KOMBINASJON

Når det igjen gjelder de styrende bevisshets- og grunnenergiene i tilværelsesrikene, så er de i følge Martinus organisert og bygget opp i et innbyrdes forhold, i noe hva han kaller bevissthets- og grunnenergiens kombinasjon.

Det igjen vil si at i hvert tilværelsesrike er det alltid en bevisshets- og grunnenergi som er i kuliminasjon, to er tiltagende, to avtagende, og tilslutt en latent.

URBEGJÆRET SULT/METTELSE – KONTRASTPRINSIPPET

Dette igjen videre kan lede til et annet eksistensielt spørsmål: hva motiverer, driver det enkelte levende vesen på dets evige utviklingsvei? Jo, av noe Martinus kaller urbegjæret; altså livsønsket, livssulten, livsbegjæret, livstørsten.

Urbegjæret er innlagret i noen elementer i X2 – jeg`ets skaperevne.

Her er i tillegg knyttet til et annet viktig prinsipp i Martinus kosmologi-systemet; sult/mettelse-kontrastprinsippet. Uten kontraster, ingen livsopplevelse. Livet, i følge Martinus, vil gå i stå. Det levende vesen lengter i mot lyset, og lever en lang stund i lyset, før det blir så mett av alt lyset, at det naturlig begynner å lengte mot mørket, og dermed kommer til å leve i mørket en liten stund, før det igjen begynner å lengte i mot lyset.

I de samme elementer i X2 –jeg`ets skaperevne, ligger forøvrig andre ting som har med utvikling av personlighet å gjøre, slikt som talenter - evner, vesenkjønn (om man er hankjønnsvesen eller hunkjønnsvesen), karma - skjebne.

ENPOLET OG DOBBELTPOLET

Seksualitet er et emne Martinus bruker mye plass på å skrive om i sitt store bokverk.

Han deler den opp i to deler. Den ene kaller han den enpolede seksualitet, og den andre den dobbeltpolede seksualitet.

Den enpolede seksualitet eller parringsseksualiteten, er seksualiteten for mørketilværelsen, og fungerer i dyreriket. Her er man enten et hankjønnsvesen eller hunkjønnsvesen.

Den dobbeltpolede seksualitet (eller materialiseringsseksualiteten) er den åndelige lystilværelses seksualitet, og er på plass i de andre øvrige åndelige lystilværelsesriket; planteriket, det riktige menneskeriket, visdomsriket, den guddommelige verden, salighetsriket.

Her lever man i følge Martinus som et androgynt, tvekjønnnet intetkjønnsvesen.

Etter hvert spiralkretsløp skifter man kjønn, hevder Martinus. Som en temmelig generell regel. Så får det enkelte levende vesen erfaring, opplevelse med begge kjønns- og livsopplevelsestilstander.

Et apropos: Det ofte for tiden vanskelige, problematiske forhold mellom mann og kvinne i ekteskap, parforhold etc. i dag (særlig i mange land i Vesten), kaller Martinus for ”den ulykkelige ekteskaps sone”.

ALT VENDER TILBAKE

Karma og skjebne, er også Martinus mye innom.

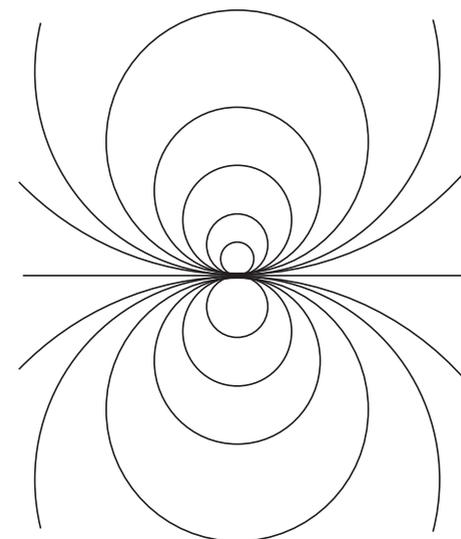
Det man gir ut, får man alltid tilbake. Gir man ut noe negativt, kommer det negative tilbake. Sender man ut noe positivt, kommer det positive tilbake. Om det tar kort tid – sekunder, eller om det (i ytterste fall) tar mange liv før det vender tilbake. Og innlæringen, erfaringen man får igjennom å høste, erfare, oppleve lidelsen og mørket i dyreriket, er således med å utvikle de riktige, gode, positive følelser og egenskaper i en selv, så som toleranse, medfølelse, nestekjærlighet, humanitet etc., hvor det på disse gode egenskaper tilslutt kan skapes varig verdensfred.

”Gjør mot andre, som du vil at andre skal gjøre mot deg.”

”Behandl andre, som du vil at de skal behandle deg.”

Mektige, livsviktige, livskloke moralske overleveringer fra generasjon til generasjon opp igjennom årtusener.

Klarer man å følge opp og leve opp til disse store moralske anvisninger, skaper man selvsagt tilslutt en god, lys karma og skjebne for en selv.

Symbol nr. 18.
DET LEVENDE VESENS SKJEBNEBUER.

Alt vender tilbake til det levende vesens opphav, enten det er positivt eller negativt. Karma prinsippet er hundre prosent rettferdig.

GOD GUD UDOGMATISK GUDSBEGREP

I Martinus-systemet er det også en styrende kraft bak alt. Altså et gudsbegrep. (Men ut i fra en åndsvitenskapelig vinkling, perspektiv på det, og ikke et trosreligiøst dogme.) Et Forsyn. Gud. Guddom. Skaper. (Bruk hvilket synonym, ord man vil.) Og man kan trygt postulere at det er en positiv, god Guddom, Gud, Forsyn, Skaper som styrer og regjerer. I 5/6 av tiden lever vi i lyset. (I fem av tilværelsesrikene – altså i de fem åndelige lys-tilværelsesrikene – lever vi i lyset.) Mens det bare er 1/6 av tiden, i ett tilværelsesrike, man lever i mørket, nemlig i dyreriket (altså menneskenes nåværende tilværelsesrike).

Da blir det logisk, naturlig å anta, assosiere, gjøre regning med at det er en god, rettferdig Guddom, Gud, Forsyn, Skaper, styrende kraft som står bak, og som styrer, skaper universet og verdensaltet.

DIVERSE

Martinus kosmologi har visse felles- og likhetstrekk – for å trekke sammenligninger til andre åndsvitenskapelige bevegelser, retninger – med teosofi, antroposofi, samt diverse østlige retninger (for eksempel buddhistiske, hinduistiske, ayurvediske skrifter), men tilføyer etter undertegnedes mening, noen geniale, banebrytende nye spirituelle overbygninger, bærebjelker i form av spiralkretsløpet og den seksuelle polforvandling, som gjør at den åndelige konstruksjon faller helt på plass og fullstendigjøres.

Særlig dette virker Martinus alene om å ha, og som skiller ham ut i fra den øvrige hopen.

Med disse to tingene tilstede og på plass, føler man alle brikker i universet og verdensaltet faller hundre prosent matematisk, logisk på plass.

Utviklingspanoramaet får dermed da en logisk, innebygget ramme, virkning, mening, hensikt, funksjon. Tilværelsesrikene griper, bygger inn i hverandre.

Ett hundre prosent logisk funksjonelt og virkningsfullt, hvor alt faller på plass i en riktig utviklingsstyrt og overordnet prosess.

Livet, universet inneholder altså da en åndelig tilstedeværelse og dimensjon, og en fysisk tilstedeværelse og dimensjon, som det levende vesen veksler på å leve i. Og den fysiske dimensjon

forekommer som sagt i tilværelsesriket dyreriket. Den utgjør altså da mørketilværelsen, mens den åndelige dimensjon er lik lystilværelsen.

Og "hovedmotor", hovedfunksjon for å holde det evige liv i gang, er urbegjærets virkning i X2 – jeg`ets skaperevne; altså livssulten, livstørsten, livsønsket, livsbegjæret etter den åndelige lystilværelse, og tilsvarende det motsatte – ønsket, lengselen, begjæret etter den fysiske mørketilværelse. (Som før nevnt, altså dette store sult/mettelse-kontrastprinsippet som er veldig sentralt i Martinus-systemet, som følger med oss overalt på vår evige livs- og utviklingsreise.)

Lidelse/mørke-erfaringene knyttes altså inn i en positiv, oppløftende utviklingsmessig sammenheng i Martinus- systemet. Bare ved selv å ha erfart og gjennomgått smerte, lidelse, mørke, lærer det levende vesen å skille forskjell på godt og vondt; lærer å utvikle de riktige gode egenskaper i seg selv, så som til eksempel nestekjærlighet, medfølelse, toleranse, humanisme etc. Lidelsen, mørket som det levende vesen må gjennomleve og erfare, gir Martinus karakteristisk nok uttrykket "et ubehagelig gode", eller knyttet inn i en annen benevnelse, at "alt er såre godt", et uttrykk som Martinus ofte benyttet.

På noe av den bakgrunn, kan man se at for eksempel hensikten, meningen med verdensreligionene i dag og opp igjennom historien, er blant annet å gi menneskene de tilstrekkelig mørke verdensimpulser (som inkluderer svært mørke, primitive, negative bevissthetsarter/-former), som når de når et tilstrekkelig stadium og man blir totalt mettet av mørke- og lidelses-

erfaringen, i stedet plutselig slår om til den nye kommende, lyse, kosmiske verdensimpuls, som besitter de nye kraftfulle, lyse kosmiske tanker, impulser, ideer, og som har den nødvendige lyskraft i seg, til helt og holdent fra nå av å overta og bære jordklodemenneskenes bevissthet og mentalitet. Som igjen selvsagt resulterer i at alle mennesker (og levende vesener) tilslutt oppnår kosmisk bevissthet, ettersom de gjør sine opplevelser, erfaringer gjennom lidelse, mørke.

Som sagt; som vil inntreffe om ca. 3000 til 4000 år.

Men allerede innen 600 til 700 år, kan igjen som sagt, i følge Martinus, de første, fremskredne mennesker på jordkloden, begynne å ta inn og motta kosmisk bevissthet.

FLITTIG HJELPSOM SYMPATISK

La oss ta et hopp tilbake til Martinus` personlige liv:

Han sa etter ganske kort tid opp sin sivile meierijobb etter sin kosmiske bevissthetsopplevelse i mars 1921, og via interesserte, engasjerte og gode venners og støttespilleres frivillige pengegaver og støtte, kunne han bli forfatter på fulltid, og etter hvert frembringe sitt store bokverk, "Livets Bok – Det Tredje Testamente". Som innebefatter om lag 40 bøker med stort og smått, i tillegg til en mengde enkeltstående artikler.

Videre tegnet, illustrerte Martinus dusinvis av symboler (åndelige kart, veivisere over hans verdensbilde, utviklingssystem), og holdt utallige foredrag.

Mange mennesker oppsøkte Martinus for å få råd og hjelp for plager, problemer, og Martinus stilte alltid opp så godt han kunne. Alle som møtte han, forteller at han var en svært sympatisk, ydmyk, positiv, hjelpsom person, med godt humør. Og et arbeidsjern, som jobbet kontinuerlig. Martinus trengte bare cirka fire timers søvn om natten, for å holde det gående.

Martinus hadde gjennom livet mange venner, og stor omgangskrets. Han ble aldri gift, og fikk ikke barn. Med den nye dobbelpolede seksualitet i så sterk grad implantert i ham selv, føltes det rett og slett ikke naturlig. I stedet gledet han seg over samværet med kjempegode venner, og mange bekjente. Han ble en god, gammel mann, og var hele 90 år da han våren 1981 forlot det jordiske plan.

Etter Martinus` bortgang, fortsetter man ivrig med å prøve å få verdensbildet og læren ut til folk og offentlighet. Men man er også selvsagt inneforstått med at det tar tid. Martinus kosmologi er ennå for spesielt Selv innenfor alternative, holistiske miljøer, blir det for spesielt.

MARTINUS INSTITUT MARTINUS CENTER

I 1943 ble Martinus Institut i København opprettet, som er selve administrasjonsbasen, nerven rundt Martinus kosmologi-bevegelsen. Der kan man få informasjon om alt som vedrører Martinus kosmologi.

Allerede i 1935, etablerte man Martinus Center ved den lille byen Nykøbing på Sjælland (8 -10 mil nordvest for København, med sjøen, Kattegat og Skagerrak rett utenfor).

Det er et flott ferie- og studiested for Martinus kosmologi. Et internasjonalt miljø må man si det er blitt der, opp igjennom årene; hvor de beste foredragsholderne underviser – hvor det er virksomhet, aktivitet året rundt, særlig på sommerhalvåret.

SLUTTBETRAKTNINGER

Når alt kommer til alt, kan man rett og slett si at Martinus er den sanne spirituelle lærer for den vanlige kvinne og mann i gata. Åndssnobberi rettet mot en utpekt, liten eliteklikk, er i hvert fall det siste Martinus kosmologi er.

Martinus' åndsvitenskap, utviklingslære, kosmologi, er et helhetlig system, som bl.a. sikter på å avdekke livets evighetsnatur, og søker for eksempel å gjøre det ofte tilsynelatende kompliserte livet lettere for menneskene. Livet er likevel ikke så komplisert som man får først inntrykk av.

De enkle, sentrale spirituelle brikkene griper matematisk inn i hverandre, som i en slags opphøyet enhet, når livets evighetsnatur, udødelighet, reinkarnasjonssyklus, gjøres til reelle fakta, kjensgjerninger. Det gir tilslutt en formidabel, fenomenal helseeffekt. Man får nesten følelsen at Martinus kosmologi fungerer som en spirituell mental psykoterapi. (Det er som sagt ikke for ingenting at Martinus blir kalt Danmarks best bevarte hemmelighet.)

Og Martinus kosmologi er naturligvis heller ingen sekt. Ingen religion, foreningsdannelse eller lukket medlemskap. Det var noe Martinus motsatte seg på det sterkeste. Snarere tvert imot. Det skulle være et åpent, fritt, tilgjengelig studium, åpent, fritt for alle og enhver.

Selvsagt, ut i fra sin kosmiske bevissthet, kommer Martinus med noen anbefalinger rettet til menneskenes til tider utsatte

levevis. Men det er ikke ut i fra en fordømmende, misjonerende holdning, men rett og slett ut i fra at han med kosmisk bevissthet, kunne se konsekvensene av oss menneskers til tider feilaktige, forkjærte levemåte.

Martinus påpeker konsekvenser, og driver ikke misjonerende propaganda.

For eksempel ville han nok anbefale noen små forandringer med hensyn til menneskenes kosthold og maternæring. (Blant annet vegetarisk kosthold fremfor kjøttspising.)

Han vil for eksempel i det hele tatt anbefale en sunn livsførsel, med nok mosjon, trim, riktig kosthold, nok søvn, forsiktighet med rusmidler, etc.

Martinus er i høyeste grad en nåtids aktuell spirituell visjonær og lærer, med en informasjonsmengde og kunnskap, tilpasset godt til dagens moderne, søkende, selvstendige mennesker.

